

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

॥ अष्टाशीतितमः सर्गः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

॥ अष्टाशीतितमः सर्गः ॥

श्रीरामस्य कुशशय्यां दृष्ट्वा भरतस्य शोकपूर्ण उद्गारस्तेन स्वयमपि
वल्कलजटाधारणपूर्वकं वने निवासाय विचारस्य प्रकटनम्

तच्छ्रुत्वा निपुणं सर्वं भरतः सह मन्त्रिभिः।
इङ्गुदीमूलमागम्य रामशय्यामवैक्षत ॥ 2.88.1 ॥

अब्रवीजननीः सर्वा इह तस्य महात्मनः।
शर्वरी शयिता भूमाविदमस्य विमर्दितम् ॥ 2.88.2 ॥

महाराजकुलीनेन महाभागेन धीमता।
जातो दशरथेनोर्व्या न रामः स्वप्नुमर्हति ॥ 2.88.3 ॥

अजिनोत्तरसंस्तीर्णे वरास्तरणसञ्चये।
शयित्वा पुरुषव्याघ्रः कथं शेते महीतले ॥ 2.88.4 ॥

प्रासादाग्रविमानेषु वलभीषु च सर्वदा।
हैमराजतभौमेषु वरास्तरणशालिषु ॥ 2.88.5 ॥

पुष्पसञ्चयचित्रेषु चन्दनागुरुगन्धिषु।
पाण्डुराभ्रप्रकाशेषु शुकसङ्घरुतेषु च ॥ 2.88.6 ॥

प्रासादवरवर्येषु शीतवत्सु सुगन्धिषु।
उषित्वा मेरुकल्पेषु कृतकाञ्चनभित्तिषु ॥ 2.88.7 ॥

गीतवादित्रनिर्घोषैर्वराभरणनिःस्वनैः।

मृदङ्गवरशब्दैश्च सततं प्रतिबोधितः ॥ 2.88.8 ॥

बन्दिभिर्वन्दितः काले बहुभिः सूतमागधैः।

गाथाभिरनुरूपाभिः स्तुतिभिश्च परन्तपः ॥ 2.88.9 ॥

अश्रद्धेयमिदं लोके न सत्यं प्रतिभाति मा।

मुह्यते खलु मे भावः स्वप्नोऽयमिति मे मतिः ॥ 2.88.10 ॥

न नूनं दैवतं किञ्चित् कालेन बलवत्तरम्।

यत्र दाशरथी रामो भूमावेवमशेत सः ॥ 2.88.11 ॥

यस्मिन् विदेहराजस्य सुता च प्रियदर्शना।

दयिता शयिता भूमौ स्नुषा दशरथस्य च ॥ 2.88.12 ॥

इयं शय्या मम भ्रातुरिदमावर्तितं शुभम्।

स्थण्डिले कठिने सर्वं गात्रैर्विमृदितं तृणम् ॥ 2.88.13 ॥

मन्ये साभरणा सुप्ता सीतास्मिञ्शयने शुभा।

तत्र तत्र हि दृश्यन्ते सक्ताः कनकबिन्दवः ॥ 2.88.14 ॥

उत्तरीयमिहासक्तं सुव्यक्तं सीतया तदा।

तथा ह्येते प्रकाशन्ते सक्ताः कौशेयतन्तवः ॥ 2.88.15 ॥

मन्ये भर्तुः सुखा शय्या येन बाला तपस्विनी।

सुकुमारी सती दुःखं न विजानाति मैथिली ॥ 2.88.16 ॥

हा हतोऽस्मि नृशंसोऽस्मि यत् सभार्यः कृते मम।

ईदृशीं राघवः शय्यामधिशेते ह्यनाथवत् ॥ 2.88.17 ॥

सार्वभौमकुले जातः सर्वलोकसुखावहः।

सर्वप्रियकरस्त्यक्त्वा राज्यं प्रियमनुत्तमम् ॥ 2.88.18 ॥

कथमिन्दीवरश्यामो रक्ताक्षः प्रियदर्शनः।
सुखभागी न दुःखार्हः शयितो भुवि राघवः ॥ 2.88.19 ॥

धन्यः खलु महाभागो लक्ष्मणः शुभलक्षणः।
भ्रातरं विषमे काले यो राममनुवर्तते ॥ 2.88.20 ॥

सिद्धार्था खलु वैदेही पतिं यानुगता वनम्।
वयं संशयिताः सर्वे हीनास्तेन महात्मना ॥ 2.88.21 ॥

अकर्णधारा पृथिवी शून्येव प्रतिभाति मे।
गते दशरथे स्वर्गं रामे चारण्यमाश्रिते ॥ 2.88.22 ॥

न च प्रार्थयते कश्चिन्मनसापि वसुन्धराम्।
वने निवसतस्तस्य बाहुवीर्याभिरक्षिताम् ॥ 2.88.23 ॥

शून्यसंवरणारक्षामयन्त्रितहयद्विषाम्।
अनावृतपुरद्वारां राजधानीमरक्षिताम् ॥ 2.88.24 ॥

अप्रहृष्टबलां शून्यां विषमस्थामनावृताम्।
शत्रवो नाभिमन्यन्ते भक्ष्यान् विषकृतानिव ॥ 2.88.25 ॥

अद्यप्रभृति भूमौ तु शयिष्येऽहं तृणेषु वा।
फलमूलाशनो नित्यं जटाचीराणि धारयन् ॥ 2.88.26 ॥

तस्याहमुत्तरं कालं निवत्स्यामि सुखं वने।
तत् प्रतिश्रुतमार्यस्य नैव मिथ्या भविष्यति ॥ 2.88.27 ॥

वसन्तं भ्रातुरर्थाय शत्रुघ्नो मानुवत्स्यति।
लक्ष्मणेन सहायोध्यामार्यो मे पालयिष्यति ॥ 2.88.28 ॥

अभिषेक्ष्यन्ति काकुत्स्थमयोध्यायां द्विजातयः।
अपि मे देवताः कुर्युरिमं सत्यं मनोरथम् ॥ 2.88.29 ॥

प्रसाद्यमानः शिरसा मया स्वयं
बहुप्रकारं यदि न प्रपत्स्यते।
ततोऽनुवत्स्यामि चिराय राघवं
वनेचरं नार्हति मामुपेक्षितुम् ॥ 2.88.30 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
अयोध्याकाण्डे अष्टाशीतितमः सर्गः ॥